

מכונת אמריקאית גדולה עצרה לידה, והיא נכנסה. "הייתי רגועה, כי ראיתי על השמשה סמל של לשכת סוכני הביטוח, וידעתי שהכי גרוע – הנהג ינסה למכור לי פוליסה", היא צוחקת. במהלך הניסיון הקצר, כשהנהג מרעיף עליה מחמאות מרוממות, החליטה להתברח. "אתה מכיר את קטיה שוורצמן?" שאלה את איש שיחה. "הזקנה הנורבית קית הוואת שכותבת את ספרי הביטוח?" שאל אותה, והיא פרצה בצחוק והודתה.

"אחרי רגע של מבוכה גם הוא פרץ בצחוק גדול, ואמר: 'היה לי ברור שמי שכותבת ספרים כאלה רציניים, יכולה להיות דק זקנה נורדיקית'."

קצת קשה להריב את שם התואר הזה לשוורצמן (48), אשה נאה וחטובה, המשמשת כיועצת לחברות ביטוח, למוסדות ולעסקים גדולים, ועוסקת בהכשרת אנשי מקצוע ומנהלים בחברות ביטוח. היא כותבת מאמרים בעיתונות המקצועית והכלכלית, מאחוריה יש תשעה ספרים בנושאי ביטוח וחוקי מזה היא מארגנת ומנחה ימי עיון לאנשי ביטוח ולציבור הרחב.

אבל כל זה מהווה רק חלק אחד מהחיים של שוורצמן. בשעות היום היא אמנם מופיעה בלבוש מחוייט עם תיק "ג'יימס בונד", ומפגינה החלטיות וענייניות, אבל בשעות הערב היא נראית לגמרי אחרת. אז היא מתאפרת בהרגשה עוטה בגדים נוצצים ומרפרפים החושפים טפח, וקודת על שולחנות, ואפילו משתמשת בשם אחר: בערבי השירה שהיא משתפת בהם, כמי שוררת וכמנחה, היא מכונה "קטי הבלנדינית".

"קרה פעם, שהתקשרתי בעניין עסקי למיש הי המכירה אותי מבילויי הערב והצגתי את עצמי מי כקטיה שוורצמן. היא לא זיהתה את שמי ולא את קולי, כי נשמעתי לה שונה לגמרי", היא מספרת.

25 שנה היא עוסקת בביטוח, ומעולם לא מכרה אפילו פוליסה אחת. "באופיי לא מתאים לי למכור. אם אני יכולה לתת למישהו מתנה, למה שאמכור לו?"

היא ילידת מוסקבה, שעלתה ארצה בגיל שש, נישאה בגיל 18, היתה לאם לבנה היחיד שחף (29) בטרם מלאו לה 19, והתגרשה בגיל 21. את הרומן הארוך עם המקצוע, בו היא נהנת שבת למומחית מהשורה הראשונה, החלה כפקידה בחברת ביטוח. בהמשך נשלחה ללמוד והתקדמה בסולם התפקידים. בשלב כלשהו, הבי חזן מישהו בכישרון הרטורי שלה והיא החלה להרצות במכללה לביטוח בה למדה, ובמקביל – גם לכתוב ספרים בנושאי ביטוח מגוונים.

"את הספר הראשון כתבתי לאחר שהתברר לי שספר שהמלצתי עליו לתלמידים יצא מהמחזור", היא אומרת. "הרגשתי מחויבות לכתוב להם ספר, כדי שלא אצא שקרנית". זה היה לפני 17 שנה. מאז, כאמור כתבה עוד שמרנה ספרים, ולפני 11 שנה הפכה ליועצת ביטוח עצמאית ולמרצה מבוקשת.

"כילדה גמגמתי. היום, אני מרצה בפני אלפי בני אדם. הפכתי את החסרון שלי ליתרון", אומרת קטיה. "הורי לקחו אותי ללמוד דיקציה ואילצו אותי לקרוא בקול. הרבה דברים בחיי החלו מהרע. לפעמים, כשמשהו לא הולך, אני מחכה לבונסו שיגיע. זה מוכיח את עצמו בגודל".

עם השירה היא מנהלת רומן מאז היתה ילדה רצינה. כשבגרה, החלה להוציא ספרי

קטיה שוורצמן: "הפיצול הזה הוא דבר שהסביבה רואה, ואני לא. אנשים שאלו אותי לא פעם אם אני מעפידה פנים, כי אני נראית שונה ומתנהגת שונה בשני המצבים"

שונה בשני המצבים. בעבר לא קלטתי שזה כך, אבל היום אני יודעת שהם צודקים".

- ממה את נהנית יותר – מהביטוח או מהשירה וההנחיה?

"זה כמו לשאול את מי מילדיך את אהבת יותר. לכל ילד יש תכונות שונות, וכך לשני העיסוקים שלי. איני מוכנה לוותר על אף אחד מהם ובשניהם יש לי תוכניות גדולות לעתיד".

- יש אצלך חלוקת זמן מוגדרת בין העיסוק בביטוח לבין השירה?

"אני עובדת בביטוח, זו הפרנסה שלי, ובסוף השבוע אני מבלה עם חברי המשוררים. למזלי, העובדה שאני עצמאית ככל עיסוקי מאפשרת לי גמישות מרבית. לכתובת השירה אין זמן ומי קום. השורות מתחברות לי בראש, וזה גם יכול לקרות כשאני עוסקת בביטוח. באחד השירים שלי יש אפילו שורה שמחברת בין השניים: 'נגד לב שבור עוד לא המציאו פוליסת ביטוח'".

שירה והתקבלה כחברה באגודת הסופרים. היום היא מנחה ערבי שירה בפני קהל, בהם קוראים היא ועמיתיה שירים שכתבו, בשילוב עם מוזיקה.

- אנשים שרואים אותך בערב, בתלבושת השונה ובהופעה המעט פרובוקטיבית, יכולים להתייחס אליך ברצינות בשעות היום?

"כן, למה צריכה להיות עם זה בעיה? אני לא מסתירה מאף אחד את עיסוקי סביב השירה. להיפך: אני מומינה אנשי ביטוח לערבי השירה שאני מנחה. האנשים האלה לומדים מהספרים שכתבתי, קוראים מאמרים שלי ומכירים את עבודתי ואת כישורי והדברים האלה מדברים בעד עצמם.

"אני כנראה אשה של ניגודים, אבל האמת היא שהפיצול הזה הוא דבר שהסביבה רואה, ואני לא. אנשים שאלו אותי לא פעם אם אני מעמידה פנים, כי אני נראית שונה ומתנהגת

קטיה: "אני עובדת בביטוח, זו הפרנסה שלי, ובסוף השבוע אני מבלה עם חברי המשוררים. לכתובת השירה אין זמן ומקום. השורות מתחברות לי בראש, וזה גם יכול לקרות כשאני עוסקת בביטוח"